

Naz Cuguoğlu

YAZAR

YAZAR HAKKINDA

DİĞER YAZILARI

TAKİP ET

YAZAR PAYLAŞ

TAKİPÇİLERİ	YAZILARI
15	21

LOVE IT

Mimarlık ve Sanat Arasındaki Özerk Bölge

Buira Tunç ile atölye olarak kullandığı ortak çalışma ve düşünme alanı *ATÖLYE*'de buluşarak mimarlık ve sanat arasında kurduğu ilişki üzerinden geçmiş ve gelecek projelerine dair çok keyifli bir sohbet gerçekleştirdik. Tunç'un *Müdahale* isimli mekânsal yerleşmesini 12 Mayıs tarihine kadar Blok Art Space'te gerçekleşen grup sergisi "Detay" da görebilirsiniz.

Atölye olarak Bomonti'deki ATÖLYE kullanıyorsun, bir anlamda farklı disiplinlerden yaratıcı kişilerle yakın temas halinde çalışıyorsun. Ağırlıklı olarak tasarım, girişim ve teknoloji odağında büyüyen bu komünitenin parçası olmaya nasıl karar verdin?

Atölye fikriyle ilk rastlaşmam, bu türden bir mekânın olasılıklarının kafamda döndüğü bir dönem, bir Tedx konuşması sırasında oldu. Konuşma sırasında aklımdaki soruların karşılık bulduğunu ve kıvılcımın çıktığını hatırlıyorum. Çukurcuma'da ilk deney mekânımı açtıktan sonra Atölye'yle ilişkim, atölyeye gelen bir projeyi gerçekleştirmek için, kendi bünyesinde kurmak istediği mimari ekibin parçası olmamla başladı. Üzerinde çalıştığımız proje bir teknopark projesiydi. Kullanılmayan eski fakülte binalarını dönüştürme ve ikinci el konteynerlerden oluşan mekânlar yaratma yaklaşımıyla, yapısal ve fonksiyonel açıdan yapmak istediğim mimari pratiğe çok yakındı. Yeni inşaat yığınları yaratmak yerine var olana dokunmak benim "doğrusal olmayan mimarlık" dediğim fikirle örtüşüyor. Bu deneyimden sonra da Atölye ile birlikte projeler geliştirmeye ve kendi projelerimi buradan yürütmeye devam ettim. Güzel çıkışmalar, paylaşımın olmaya devam ettiği bir mekân benim için Atölye.

Buira Tunç ve Naz Cuguoğlu (Öznaz Eroemir)

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2

ATÖLYE'deki bu disiplinlerarası atmosfer çalışmalarını nasıl etkiliyor? Sanattaki disiplinlerarası eğilimlerdeki artışı da göz önüne alarak gelecekte bütün sanatçıların kendi başlarına atölyelerine kapanmak yerine, bu tarz ortamlarda çalışacaklarını düşünüyor musun?

Atölye, aynı çatı altında insanların birbirinden beslenme ve işbirliği doğma olasılığını yaratması açısından çok değerli. Ben farklı katmanlarda işler üretiyorum: Büyük çapta mimari projelerden, kentsel ve mekansal müdahaleler, ışık enstalasyonları ve tasarım ürünlerine doğru ölçekler arası bir ağ içinde dolaşıyorum. Bir yandan da Yeşim Ustaoglu'nun yakında yayınlanacak olan *Tereddit* isimi filmin bir sahnesi için enstalasyon kurmama yeni başlayan film sahnesi ve atmosfer yaratma tarafı var. Tüm bu katmanların bir noktasında, ilişki kurulabilecek farklı disiplinlerden insanlar bir arada Atölye'de. Öte yandan benim işlerimi üretmek için her yer mekanım olabiliyor. Sergiye iş hazırlarken Artın Usta'nın atölyesinde, aydınlatma ürünü üzerinde çalışırken Demirkapı Sanayi'de günler geçiyor. Tabii herkes için bu mekansal çeşitlilikten bahsetmek mümkün değil. Bence sanatçılar kendi başlarına atölyelerine kapanmaya devam edecekler ve bu gerekli. Ben de zaman zaman bu izole atmosfere ihtiyaç duyacağım diyebilirim.

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5

Mimarlık çıkışlısın, aynı zamanda dayanamamış Sinema-Televizyon Bölümü'nde de okumuşsun. Mimarlığı tam zamanlı bir meslek olarak yapmayı hiç düşündün mü? Neydi seni sanata çeken?

Tüm disiplinler ağırla birbirine bağlı, birbirini besliyor. Sinema ve mimarlık da birbirini çok besleyen disiplinler oldu benim için. Okuduğum dönemde mimari projelerde sinematografik dil yaratmayı önemserdim. Sinema için ürettiğim işlerde de mimari bakış etkili oldu. Kent dinamikleri, hızlı ve sürekli değişen yüzü, gündelik yaşam üzerine birçok fotoğraf ve video işi ürettim. Film ve sinema seyircisi tıpkı, mekan ve kullanıcı gibi inşa edilebilir yapılar. Mimarlık ve sinema yapmak bu zeminde birbirleriyle çok benzer durumlar. Sanatta da bu, duyumsama deneyimi inşa etmeye denk düşüyor.

Sanatsal pratikte yaptığım işlere mimarlık değil demek ve ayrı tutmak zor. Her durumda bir yapı, atmosfer, deneyim inşası. Kurduğum estalasyonlarda strüktürel olarak en ince detayına kadar düşündüğüm bir yapı inşa etmeye çalışıyorum. Bu endüstriyel yapı kurma deneyimi üzerine, ışık ve malzeme ilişkisinden doğan etki ve görsel işitsel deneyimi katman olarak ekliyorum. Bu katmanlı yapının her aşaması bir inşa ve bu da benim için bu deneyimi mimari pratikten farksız yapıyor. Böyle bakınca inşa edilebilir her şey benim gözümde mimarlık. Mimarlık yapmaya hem klasik anlamda hem de başka ölçek ve bakışlardan yapmaya devam ediyorum.

Okul dönemi ve mezuniyetten sonra bir süre ofis mimarlığı deneyimi de geçirdim. Gözümün gördüğü, elimin dokunamadığı bi düzlemde mimarlık yapıyor olmak beni bu mecradan o dönem zamanla uzaklaştırdı. Elimin temas ettiği, malzemeye dokunarak, daha sanatsal alanda işler ürettiğim, metal, ahşap atölyelerinde çalıştığım bir süreç başladı. Ölçekler arası ağırlar yavaş yavaş örüldü.

LOVE IT

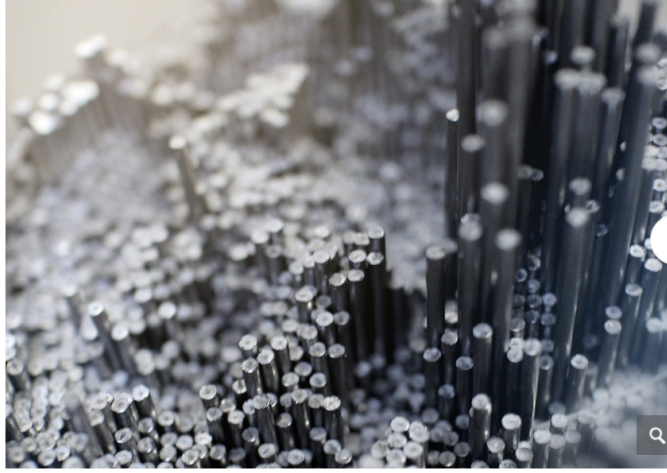
PAYLAŞ

1 2 3 4 5

Çalışmalarının odak noktasına 'mekan'ı aldığını düşünecek olursak mimarlığın çalışmalarındaki etkisini nasıl yorumluyorsun?

Mimarlığın sadece fiziksel bir yapma olduğu yanılsaması mimarlığın içini boşaltıyor ve kentler bu yaklaşımın örnekleriyle dolu. Mimarlık bir atmosfer kurma pratiği temelde. Ben de mimarlığı bu tarafından kavrayıp, mekansal deneyim yaratmayı merkeze alarak, ses, görsel gibi katmanlarla bu

deneyimi güçlendirme yolunda üretiyorum. Yapı kurma, bozma, malzeme gibi mimarlık öğretilerinin işler üzerindeki etkisi oluyor.

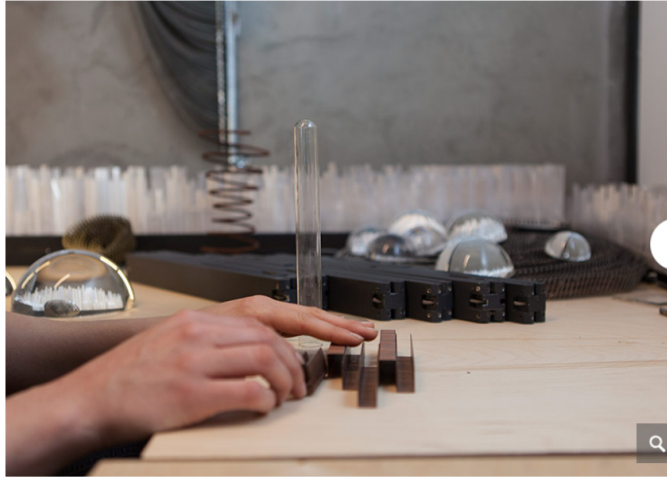
LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5 6 7

Özellikle son dönem çalışmalarında odağımın “ışık”, “madde” ve onların arasındaki ilişkiye kaydığım gözlemliyoruz, bu ilgi nereden geliyor? Örneğin, Ebru Yetişkin’in küratörlüğünü üstlendiği, Contemporaray İstanbul’un yeni medya bölümü Plug-in’deki işinde bunu çok hissetmiştim, orada da şehrin ışıkları vuruyordu yüzümüze.

Işığın yalnızca nesnelere aydınlatan anlamının tersine kendi içinde barındırdığı potansiyelleri, materyalle ilişkisinden doğan etkileri araştırıyorum. Işığı bir anlamda görünür yapmaya çalışıyorum. Işığın algıyı manipüle etme gücü çok yüksek. Mekandaki hissiyat, ışıkla oynanarak bin bir türlü hale evrilebilir. Işığın bu kurgu gücünü kullanmaya çalışıyorum. Plug-in’de sergilenen *Kod* adlı çalışmam da buradan hareketle kentin ışık dokusunu araştırıyor. Kentte maruz kaldığımız ışık etkileri, gördüğümüz şeylerin bizim için imaj değerini yitirdiği sadece ışık şokları halinde hatırladığımız akışa dönüşüyor. Sürekli hareket halindeyken gözümüze çarpan reklam panoları, yeraltında giderken gözümüze önünden periyodik aralıklarla geçen floresan ışıklar... Bu proje aşırı dozda ışık etkisinin algımızı nasıl manipüle ettiğini ve bunu gündelik hayatımızın bir parçası olduğunu açığa çıkarmak üzerinedir. İzleyici, İstanbul’un farklı noktalarından alınmış kayıtları, karanlık bir ortamda reklam panolarıyla aynı mecradan, led ekrandan izledi. Bu ekran üzerine imajı bozan ve yaklaşık 4000 adet farklı yükseklikteki cam tüpten oluşan bir başka katman kurguladım. Bu sayede çalışma aynı zamanda ışığın yoğunluk ve kod haritasını çıkarıyordu. Video ve ses kurgusu bir yandan da kentin bedensel ritmimize yaklaşan noktalarını izleyiciye fark ettirmeye odaklanıyordu. Göz kırpması, nefes alıp verme, nabız atışı, sinir sıkışmaları... Bu bedensel ritme bazen yaklaşan, tanıdık bir hissiyat yaratan, bazen de bunu bozan çarpışık bir etkiyle izleyicinin algısıyla oynamaya çalıştığım bir işti. Kentteki hareketle tam olarak bunu yapıyor bana kalırsa. Bu işte ses kurgusunu Cem Çakmak ile çalıştım.

LOVE IT

PAYLAŞ

©Yücel Erdemir

1 2 3 4

Yoğunluk ekibiyle Nakilbent Sarmıcı’nda gerçekleştirdiğiniz “Su Ruhü” sergisinde de bu his vardı, sen bir deneyim inşa ediyorsun, izleyiciyi o deneyimin içine çekiyor ve kafasını karıştırmayı seviyorsun. Ben suyun altında mıyım, üstünde miyim anlamamıştım. Bu deneyim mimarlığı, hikaye anlatıcılığı, senin için ne ifade ediyor?

Yoğunlukla yaptığımız bu mekansal deneyim sergisi, benim mimarlık ve sanat kesişiminde durmak istediğim noktaya en yakın işti. “Su Ruhü” sergisinin tüm sürecinin hikayesi benim için sanat içindeki mimarlığı anlatıyor. Yoğunluk, mekânın kendisini merkez noktaya alarak deneyim yaratmayı amaçlayan bir sanat inisiyatifi. Fikri mekânın hafızası üzerine inşa ediyor. “Su Ruhü” sergisi sarmıcı ilk var oluş sebebi olan suyu, mekana geri çağırarak ve zamanla mekânı terketme hikayesini baştan yazmak üzerinedir. Sarmıcı su için inşa edilmiş bir mekân olarak suyu bünyesinde barındırması, yarılmadık bir mekân olarak ışıktan bağımsız olması, birbirinin negatifi bu iki oluşu -su ve ışığı- kavramsal çerçevenin merkezine koydu. Yoğunluk ekibi, ilk yaklaşım olarak mekânı tekrar suyla doldurmayı hayal etmiş ve iyi bir teknikle bunu yapmıştı. Suyun mekânı zerreçikler halinde doldurduğu bir sistem kurulmuştu. Bu yöntemin, kavramsal olarak suyun yoğunluğunu ve zamanını değiştirmeye işaret etmesi fikrin ve tekniğin ayrıştırılamaz olduğunu gösterir benim yorumumla. Bu sergide kavram, fikir ve fikri açığa çıkaran teknik hep birbirini besleyen şeyler oldu. Suyu mekânda

içinde dolaylı olarak bir seyretide var ettikten sonra suyun dolup boşalma hikayesini yeniden deneyimleyecek, yansımalarla suyun orda var olduğuna işaret edecek ve mekânın limitsizliğini hissettirecek üç ana kurguyu ışığı ve sesi devreye sokarak yarattık. Temsiliyeti sözle ve görselle çok zor olan bir işti. Bu kurgunun mekânın belleğinin bir temsili olduğunun düşününce, fotoğraf veya sözle anlatım temsili temsili olmuş oluyor ve duyumsama bir kat daha etkisini yitiriyor. Tüm bu atmosfer yaratımı mimarlığın kendisiydi bizim için. Nevzat Sayın'ın bu iş için yorumu: "Mimarlık öğrencilerine, mimarlığın tüm hikayesi bu iş üzerinden anlatılabilir" oldu ve bana göre sanat içindeki mimarlık deneyimini özetliyor.

Blok Art Space'te gerçekleşen "Detay" sergisi sekiz sanatçının detaylara farklı açılardan yaklaştığı bir inceleme aşlında. Sen "Detay ölçeksizdir" diyorsun ve soruyorsun: "Detayın anlamı yakınlık-uzaklık ilişkisi üzerinden tarif edilebilir mi?" Bu fikri biraz açabilir misin?

Detay, hem imaj hem de fikir olarak insanın aklına mikro ölçeği getirir. Oysa detayın anlamı, gözlemcinin ölçeğine veya mesafesine göre değişir. Teleskoptan bakılanla, mikroskoptan bakılan her iki durumda detayı tanımlar. Evren görüntülerinin, mikroskopik ağ sistemlerine ne kadar yakın imajlar olduğu görülebiliyor. Mikro-makro ölçekte, ölçekler arası bu bağ okunabilir.

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2

Müdahale isimli mekânsal yerleştirmede, Blok Art Space'in ön camıyla, galerinin önü arasında yeni bir "alan" oluşturuyorsun, nefes almak için yeni bir alan, hem de en çok ihtiyacımız olan günlerde... Odaya adım attığımızda gökyüzüne mi, suyun altına mı bakıyoruz, yoksa tamamen farklı bir evrende miyiz ayırt etmek çok zor. Çalışmanın ortaya çıkış hikayesinden biraz bahsedebilir misin?

Müdahale bu sergi için galeri mekânının bir noktasına müdahale etme dürtüsüyle ortaya çıkmış ve ismini de buradan alan bir iş. Galerinin cephesinde var olan tenteye bir katman daha ekleyerek mekânın dışarıya açılan penceresiyle sokak arasında bir ara mekân oluşturuyorum. İç mekân bu müdahaleyle karanlık bir mekân haline geliyor. Camı da ekran olarak kullanarak, buradan yansıyan görüntü üzerinden tüm mekânı kapsayan bir etki yaratıyorum. Çift yüzeyde yansıyan hareketli görüntü kendiliğinden holografik etki yaratıyor. Video içeriği hareketli su görüntülerinden oluşuyor ve ses tasarımı da Görkem Şen'e ait. İzleyiciyi saran bir etki yaratmak, mekânı gerçekte var olan halinden koparmak, yoğunluğunu değiştirmek ve iç-dış ilişkisini sorgulamak fikirleriyle başlayan bir deneydi ve deney hâlâ sürüyor.

LOVE IT

PAYLAŞ

Bundan sonraki projelerin neler? Seni nerelerde göreceğiz?

Kentlerin hareket dinamiklerini araştırdığım bir projem var. İstanbul'dan başlayarak kentlerin hareket haritasını çıkarmayı deneyeceğim bir proje. İlk fikrin Berlin metrosunda çıktığı, ilk denemelerini de orda yaptığım bir süreç. Bir açık alana kuracağım bir enstalasyon projesi var, ışık ve hava ilişkisinden doğacak etkilerin gözlemlenebileceği bir dehliz yaratmaya çalıştım. Tasarım tarafında, sona yaklaşan bir proje aydınlatma birimi, bu ay sonunda tamamlanmış olacak. Bir de, mimarlık tarafında dans stüdyosu+yaşam alanına çevrilmek istenen bir konutun iç mekân projesine başlayacağım.

LOVE IT

0 | 7634 | 0

Yazar: Naz Cuguoğlu

Fotoğraf: Nazlı Erdemirel

Tag: ATÖLYE, Görkem Şen, Nakilbent Sarnıcı, Plug-in, video, fotoğraf, sinema, Yeşim Ustaođlu, Teknopark, teknoloji, Blok Art Space, sergi, proje, sanatçı, sanat, mimarlık, atölye, BuŐra Tuñç, Naz Cuguoğlu

Proje Telif Hakkı Bilgisi Rapor

*Mekânsal
Üretimlerde
Kolektif
KesiŐmeler*

Özüm Ceren İlhan

*Artakalanların
Hikâyesi*

Melike BAYIK

*Çok Disiplinli
Bir Sanatçı
DeđiŐim
Programı*

Burecu Dimili

Like 11 Share Tweet

800 Karakter ile sınırlıdır.

Yorum Ekle

Yorum Ekle

WEB SİTESİ KULLANIM ŐARTLARI SÖZLEŐMESİ - ÜYELİK SÖZLEŐMESİ

SANAT EDEBİYAT KÜLTÜR & YAŞAM MEKANLAR TAKVİM GÜNDEM NELER OLUYOR VIDEO

Artful Living © 2013-2017